

Op weg naar de finale

Illustraties van Sam Loman

www.gonnekehuizing.nl
www.facebook.com/gonnekehuizingjeugdboekenschrijfster
www.uitgeverijholland.nl

Gonneke Huizing

Op weg naar de finale

Uitgeverij Holland - Haarlem

Een boek gebaseerd op de belevenissen van Mylène en Rosanne
Waalewijn, bekend van televisie. Gelijkenis met deze twee personen
berust dus niet op toeval, maar gelijkenis met veel andere personen wel!

MYLA
Die naam heb ik gekregen omdat ik als eerste van ons tweeën in het nieuwe millennium geboren ben

mijn leeftijd:
Dertien, een ongeluksgetal zeggen ze, maar Roxan en ik hebben dit jaar toch maar mooi het JSF gewonnen

sterrenbeeld:	kleur ogen:	kleur haar:
Waterman	Bruin	Blond

lengte:
1.48 m (4 cm kleiner dan Roxan, terwijl ik de oudste ben)

gewicht:
Geen idee, ik weeg me nooit

kledingmaat:	schoenmaat:
152	36

mijn lievelingssport:	mijn lievelingsvak:
Dansen en tennis	Frans

mijn lievelingsboek:
De Olijke Tweeling en Mzzl Meiden

mijn lievelingsfilm:
The Parent Trap, Honey en Home Alone

mijn lievelingsmuziek:
Popmuziek en muziek waar je lekker op kan dansen zoals hiphop

favoriete tv-programma's:
Junior Songfestival, The Voice Kids

mijn hobby's:
Dansen, tekenen, tennis, zingen, acteren, voetbal, hockey, (eigenlijk alles)

mijn lievelingsoutfit:
Mijn Double Me outfit

mijn lievelingsdier:
Hond, paard, koalabeer (zó cute), giraffe

mijn lievelingseten:
Heel veel dingen met een p: patat, pizza, pasta, poffertjes en pannenkoeken, maar geen paprika, prei, pompoensoep, paling, paardenvlees

mijn lievelingskleur:
Grasgroen en lichtblauw

hekel aan:
Oorlog, ruzie, gepest, oneerlijkheid, chagrijnige leraren, onvoldoendes, fietsen door de regen, griep, wachten, kamer opruimen, spinnen, spruitjes, skinny jeans die lubbert bij mijn billen, toets aardrijkskunde leren, een les die maar niet voorbijgaat

als de wekker gaat, denk ik:
Yes, weer een nieuwe dag om naar school te gaan of iets leuks te doen, maar soms, heel soms is er een dag waarop ik denk: stop it, ik blijf in bed vandaag!

hier word ik knetterblij van:

Lekker zonnetje, vakantie, strand, optreden, vriendinnen-
dag, zure matten en een cadeau krijgen dat ik altijd al
wilde hebben

Ik ben fan van:

Chantal Janzen, Ilse DeLange, One Direction

mijn grote voorbeeld:

Chantal Janzen, zij is actrice, presentatrice en een echte
musicalster

mijn droomboy moet:

LIEF, knap, grappig en stoer zijn en hij mag ab-so-luut
géén prikkelbaard hebben

ze kunnen me 's nachts wakker maken om:

Naar Disneyland Parijs te gaan

naar een onbewoond eiland neem ik mee: Mijn liefste
zus Roxan natuurlijk, mijn knuffel Waffie, mijn kleren,
mijn tablet en een goed humeur

mijn grootste blunder ooit: Die moet nog komen

mooiste herinnering:

Het Junior Songfestival waar wij eerste werden, reis naar
Oeganda en reis naar Kiev. Alle musicals
waar ik in gespeeld heb en alle lol die ik al-
tijd met mijn vriendinnen maak

mijn droom voor later is:

Musicalster worden of popartiest

ROXAN

mijn leeftijd:
Dertien, voor anderen misschien een ongeluksgetal maar voor ons niet. Superveel leuks beleefd

sterrenbeeld: Waterman	kleur ogen: Bruin	kleur haar: Blond
---------------------------	----------------------	----------------------

lengte: 1.52 m

gewicht:
Geen idee, wij hebben geen weegschaal.

kledingmaat: 152	schoenmaat: 38
---------------------	-------------------

mijn lievelingssport:
Dansen en tennis (turnen was eigenlijk mijn absolute lievelingssport, maar daar heb ik nu geen tijd meer voor)

mijn lievelingsvak:
Tekenen

mijn lievelingsboek:
Double me, double you (dit boek dus) en Toetsterreur, turntroubles en twittertweets

mijn lievelingsfilm:
Home Alone, The Parent Trap

mijn lievelingsmuziek:
Popmuziek waar je lekker op kan dansen

favoriete tv-programma's:
Junior Songfestival, The Voice Kids

mijn hobby's:
Alle sporten, tekenen en knutselen, dansen

mijn lievelingsoutfit:
Strakke skinny jeans met een stoer shirt

mijn lievelingsdier:
Hond, kat en pandabeer

mijn lievelingseten:
De 5p's, te weten pasta, pizza, poffertjes, pannenkoeken en patat

mijn lievelingskleur:
Van babyroze tot fuchsiaroze en alle tinten daar tussenin

hekel aan:
Oorlog, oneerlijke mensen, ruzie, pesten, gescheld en geschreeuw, leraren die niet tegen een grapje kunnen, mijn regenponcho aantrekken en dan toch nog kleddernat op school aankomen omdat de regen er onderdoor waait, skinnyjeans die niet skinny genoeg zijn, keelpijn, wachten, slangen, bloemkool, lessen die eindeloos duren, Engels, kamer opruimen

als de wekker gaat, denk ik:
Nu al? Ik blijf nog even liggen

hier word ik knetterblij van:
Zingen, dansen, zon, zee, strand, sneeuw, skiën, vrolijke

mensen, een goeie mop, nieuwe gympen, shoppen, een wind laten in de tram en dan iemand anders heel verontwaardigd aankijken. En verder alles wat leuk is

ik ben fan van:
Rihanna

mijn grote voorbeeld is:
Chantal Janzen en Ilse DeLange. Ilse is een super-, super-, supergoede zangeres

mijn droomboy moet:
Lief, knap, aardig, stoer én verstandig zijn en hij mag niet roken want dat vind ik onvoorstelbaar goor

ze kunnen me 's nachts wakker maken voor:
Niets, echt voor he-le-maal niets! Als ik slaap, dan slaap ik en dan wil ik dat graag zo houden

naar een onbewoond eiland neem ik mee:
Mijn liefste zus Myla, veel eten en drinken, kleren en een matras

mijn mooiste herinnering:
Alles wat met het Junior Songfestival te maken heeft, de musicals waar ik in heb gespeeld en mijn turnkampioenschap. Toen ik 9 was, werd ik eerste op het NK!

mijn grootste blunder ooit: Die is nog niet geweest

mijn droom voor later is:
Popster, musicalster, danseres of dierenarts worden

Myla
zondag 29 september
00.55 uur

EERSTE PLAATS

Het is al heel erg laat, maar ik kan niet slapen. Het onvoorstelbare is gebeurd: we hebben gewonnen. We hebben de eerste plaats gehaald met ons liedje *Double me, double you* en we mogen over twee maanden naar Kiev! Yes! Yes! Yes! Hoe waanzinnig gaaf is dat? Steeds weer denk ik dat ik droom, een superdroom en dat ik zo wakker word, maar steeds weer besef ik dat ik al wakker ben. Klaar- en klaar-wakker. Ik weet zeker dat ik de hele nacht geen oog zal dichtdoen.

Ik snap niet dat Roxan dat wel kan. Slapen bedoel ik. Ik ben net even stiekem bij haar gaan kijken, want ik wilde nog wel wat kletsen. Maar ze sliep dus al, met haar hoofd verstoppt onder het dekbed, zoals altijd.

Papa en mama heb ik een kwartiertje geleden naar bed horen gaan en aan het gesnurk te horen slaapt papa ook al. En mama zegt altijd dat ze vertrokken is zodra ze haar kussen voelt, dus ja die slaapt ook, zeker weten.

Maar ik... ik weet van gekkigheid niet wat ik moet doen. Mijn lijf zit bomvol beweging. Ik zou nog wel even lekker willen swingen, maar da's een beetje gek zo midden in de nacht in je eentje, een beetje erg gek eigenlijk.

KNETTERLEUK

En toen bedacht ik dat ik dan maar in ons dagboek moest gaan schrijven over wat er gisteren allemaal is gebeurd. Roxan en ik houden al bijna vanaf het moment dat we kunnen schrijven een dagboek bij. Ons leven is namelijk zó knetterleuk en er gebeurt echt bizar veel, daar kun je dagboeken over vol schrijven.

GO GIRLS GO!

Wat een avond, wat een té gekke avond was het. We waren dus de hele dag in de studio en het was zó gaaf.

Vanochtend al heel vroeg had papa ons daar afgezet. Papa en mama zouden vanmiddag bij de generale repetitie komen. We waren nog niet binnen of we moesten de kleren aan waarin we zouden optreden. Dat was een beetje raar, vonden we.

‘En als ik nou m’n rok scheur?’ vroeg ik.

‘Ja, of dat we een vlek krijgen,’ zei Roxan.

Sylvie, onze glitterstyliste lachte. ‘Geen zorgen. Ik heb spullen bij me om alles weer in orde te maken en bij het eten krijgen jullie poncho’s om.’

‘Poncho’s?’ Een van de andere kinderen trok een gek gezicht. ‘Zo’n ding dat je ook aan hebt als het regent?’

‘Zoiets en maak je nou maar geen zorgen,’ zei Sylvie.

‘Hoezo niet?’ vroeg ik. ‘Dat kan toch, een scheur.’

‘Houd toch op!’ Sylvie stak haar beide

handen in de lucht. 'Hoe vaak krijg je nou een scheur in je kleren.'

'Nooit,' zei ik een beetje somber, 'maar je zult zien dat...'

Maar toen gaf Roxan me een por. 'Kom op, hé! Niet zo zeuren, jij.'

En daarop gaf ik Roxan natuurlijk ook een por. 'Je zeurt zelf!'

'De zeurzussen!' grapte Sylvie. 'Geen gescheur, geen gezeur, maar zingen! Go girls go!'

PIEPKLEIN KANSJE

We oefenden ons liedje eindeloos en hadden lol met de andere kinderen die ook moesten optreden, maar we waren natuurlijk ook best zenuwachtig. Niet heel erg hoor, maar wel een beetje. We dachten dat wij maar een piepklein kansje zouden hebben om te winnen, want de andere kinderen waren echt steen- en steengoed.

Dat zijn onze vier dansers, Milan, Levi, Stone en Stijn trouwens ook. Ze zien er super uit in hun stoere witte baggy jeans en witte hemden. Ze zitten al in de derde en doen bij ons nummer een act die het midden houdt tussen dans en acrobatiek. Het ziet er spectaculair uit, helemaal als wij op het laatst door hen gelift worden. Echt gaaf.

De anderen zeiden dat ze óns te gek vonden en dat wij een grote kans hadden om te winnen.

Hope so!

PONCHO'S AAN

Voor we het wisten was het lunchtijd en gingen we eten.

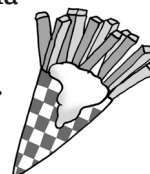

Met onze poncho's aan. Haha. Dat was echt een bizar gezicht. En dan te bedenken dat we onze regenponcho's nooit aan willen. Daar wordt mama dan weer boos om, want die is altijd bang dat we kou vatten als we nat regenen. Echt niet!

Er waren zulke lekkere dingen: patat, poffertjes, pizza, kroketten en frikadellen. En liters cola. Allemaal dingen die we thuis bijna nooit krijgen, want papa en mama houden van gezond. Veel sla en zo.

Iemand van de organisatie waarschuwde ons. 'Denk erom, met een volle buik is het niet fijn zingen en dansen! Dus eet niet teveel!'

Dat was best moeilijk want het was allemaal even lekker. Maar we waren verstandig en stopten na één miniportie patat, een frikadel, een paar poffertjes en een glas cola.

IDEALE SCHOONZOOM

Na het eten was de generale voor onze superpresentator Sam. Hij is leuk, knap en altijd vrolijk. En hij maakt gekke grappen.

Mama vindt Sam de ideale schoonzoon. Nou ja, mama is af en toe een beetje maf. Hij is gewoon veel te oud voor ons. Al wel dertig volgens mij.

Ja, zegt mama dan, niet deze natuurlijk, maar zo'n soort jongen. Later als jullie groot zijn.

Moeten er wel twee van zijn.

De jongens uit ons dansteam zijn trouwens ook best leuk. Ik vind Stijn de leukste, maar ik ben absoluut niet verliefd.

